

מדוע החלטתי לתרגם את החוברת "בְּלִזְ'ץ"

בטרם אפרט את הסיבה מדוע החלטתי בתרגום זה, ברצוני להבהיר מספר דברים על עצמי ובראש ראשונה, לבקש סליחת מהקוראים, אם נתקלתם בשגיאות כתיב ולמראית עיין גם בניסוח משפטים כתובים. כן, אני מודה ומתודה כי לא הספקתי ולא השכלתי במשך החיים הארוכים שלי (83) ללמוד כפי שהילדים ו/או מבוגרים נוהגים. נכון שחייתי בתקופה "אחרת", אבל גם בתקופה "אחרת" היו אנשים אחרים והספיקו ללמוד ולעסוק בתחומים מגוונים. במשך קרוב לשישים שנה אני נשואי לרעיה שעברה את השואה. במשך השנים לא השכלתי לדובב אותה לספר... סיפוריה לא היו שלמים ולא ברורים. בברית המועצות (1940-1946) לא ידענו מה קרה.

ואז.

משפט אייכמן, מסע לפולין, מיידנק, אושוויץ, ועיירות בה חיו ונעלמו יהודים, פרסום ספרים על השואה, "השכנים" ו"הפחד" מאת פרופ' טומש גרוס, ביקור ראשון בבלז'ץ הוא שזעזע אותי, כי עד יום הזה לא ידעתי על המקום הזה. העיתונות לא פרסמה על קיומו, חברות נסיעה לא פרסמו על הביקורים במקום הזה, ילדי בתי ספר לא הגיעו לשם.

המקום הזה הוא האיום

שני מליון יהודים

רק יהודים

לזכור!!!

עדותו של רודולף רדר נמסרה לחוקרים רוסים בפולין הקומוניסטית, לדעתי המשטר לא היה מעוניין לפרסם את כל האמת בהתייחסותם של האוכלוסייה הפולנית ליהודים בזמן הכבוש הגרמני. ומי שבין הקוראים רוצה לדעת את האמת, יקרא את שני הספרים הנ"ל ויבין, ויבין מדוע בחרו הגרמנים לבנות את מכונות המוות דווקא על אדמת פולין. לא, אין לי כל חמלה כלפי הגרמנים ואני לא סולח ולא אשכח. זאת הסיבה להחלטתי לתרגם את העדות.

האם זה לא מספיק?

לכו ותבקרו את קבר אחים הגדול של אחינו בני ישראל בבלז'ץ

לכו וראו את הסביבה והשכנים בה ישבו בנחת ואולי גם שמחו על הנעשה

לכו ראו, מה קרה, גם העולם ראה והתעלם, אבל אתם תעבירו הכול לדורות הבאים.